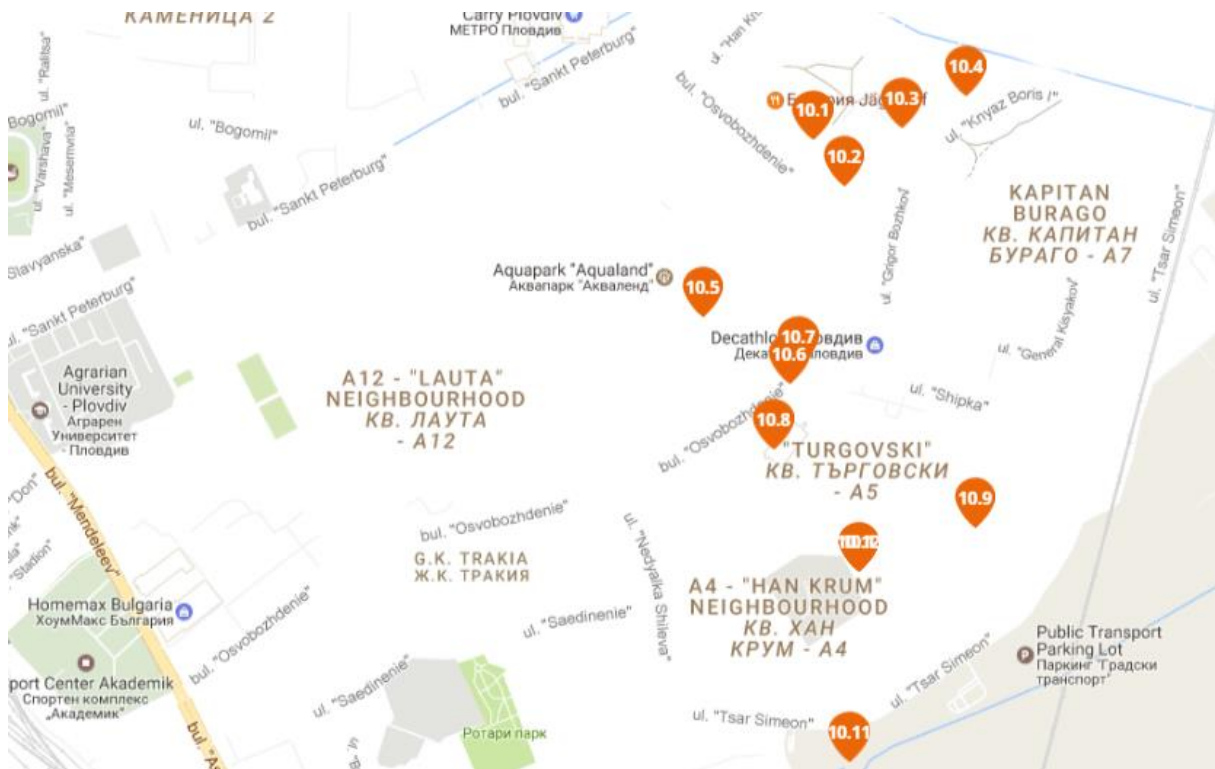

АЛТЕРНАТИВНА КАРТА НА ПЛОВДИВ

Маршрут СОЦИАЛНИЯТ ЖИВОТ НА ПАНЕЛКИТЕ - ТРАКИЯ

ОБЕКТИ

- 10.1 БИРАРИЯ JÄGERHOFF
ул. „Съединение“ 4
- 10.2 БЛОК 16 - ПЪРЗАЛКАТА
Пловдив, ж.к. Тракия, блок 16
- 10.3 ПРАЗНИ ФОНТАНИ ЗАД БЛОК 9
ж.к. Тракия, зад Блок 9
- 10.4 КРЪЧМА „КАВАКА“
зад Блок 7 и Блок 309 Б
- 10.5 КОМПЛЕКС „АКВАЛЕНД“
ж.к. Тракия, Комплекс „Акваленд“
- 10.6 КАЗИНО „ЕЛДОРАДО“
Блок 46 А
- 10.7 СУШИ „БАРКОД“
Блок 46 Б
- 10.8 ПОЩЕНСКИ КЛОН „ТРАКИЯ“
ж.к. Тракия
- 10.9 ПОЛИКЛИНИКА – „ДКЦ V – ПЛОВДИВ“
ул. „Съединение“ 4
- 10.10 ПЛЕЙБОЙ БАР
ж.к. Тракия
- 10.11 РИБЕН РЕСТОРАНТ „РИБАРНИКА“
ул. „Цар Симеон“ 158
- 10.12 ЖП ГАРА ТРАКИЯ
ж.к. Тракия

АЛТЕРНАТИВНА КАРТА НА ПЛОВДИВ

Маршрут

СОЦИАЛНИЯТ ЖИВОТ НА ПАНЕЛКИТЕ - ТРАКИЯ

Жк „Тракия“ е един от трите най-големи комплекса в България с панелно строителство от годините на социализма. Изграждането на един от най-големите архитектурни и социални експерименти в България започва през 1973 г. На празното поле между Пловдив и Асеновград се създава един град за хора, откъснати от традиционния си начин на живот. Архитектите на новия град са Иван Попов, Веселин Дончев, Антоанета Топалова, Веселина Панджарова.

Авангардната за времето си архитектура легализира демографските процеси на масово придвижване към града; живеенето в панелки става норма за новия социалистически гражданин, а архитектурните проекти изразяват тенденциите на новия урбанизъм. Сред добрите като архитектурен пример сгради са Поликлиниката на улица „Съединение“, Пощата, както и първите панелни блокове като известния блок Пързалката. Замислена като град в града, „Тракия“ е с добра инфраструктура, има и собствена гара. Големи празни междублокови пространства създават свобода и постепенно се превръщат в зони за общуване.

Но от социална гледна точка утопичният архитектурен проект за хомогенност и хармония се пропуква. Първите заселници от 70-те години са абсолютни чужденци в голото място без имена на улици, а само номера на блокове. До дошлите от близките села и несвикнали с градския начин на живот семейства са настанени стари пловдивски фамилии от центъра на града, чиито къщи са съборени. Всеки започва да живее според собствените си представи за обитаване. Остъкляват се балкони, за да се запази интимното пространство, което по проект трябва да бъде отворено и да предизвиква общ живот. Човешкото надделява над идеалистичното и идеологическото.

Положението става още по-неконтролируемо, когато през 90-те години на 20. в. започва приватизацията на големите предприятия и мнозина се спасяват в собствения си малък бизнес. Прекрояват се входни пространства, затварят се шахти за боклук за малка частна дейност. Многобройни реклами подканват към фризьори, козметици, солариуми, към лавки и всевъзможни услуги. Междублоковите пространства стават симпатични пивници; балконите се надпреварват по оградна естетика. Във входовете на блоковете се появяват суши бар, казино бар. Утопичният проект естествено влиза във фазата на обзримия човешки бит и неясни като предназначение, но иначе архитектурно любопитни форми като фонтани остават празни.

Същевременно „Тракия“ има около 60 000 предимно млади жители. Тук се намират молове, мебелни къщи, вериги за бяла техника. Районът има свой ритъм на живот, което предполага откриването на нови заведения, някои от които по-добри от тези в центъра на града като прочутия „Рибен ресторант“ на ул. „Цар Симеон“, известната Бирария на бул. „Съединение“. Има стриптийз бар, а една от забележителните атракции е Акваленд паркът. Жк „Тракия“ преживява нова модификация и се превръща в зона за забавления от не най-изискан вид - чалготеки, казина, нежелани в центъра, но напълно на мястото си в този град на новото живеене.

Как се живее в „Тракия“ може да проследите в блога на американската архитектка Меган Луенбърг (www.everydaytrakiya.com), която е един от консултантите на „Алтернативна карта на Пловдив“, 2017.